

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 1017200013
Dátum vydania rozhodnutia: 04.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200013.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): C. V., nar. XX.XX.XXXX, štátnej príslušnosti Afganistan, posledný trvalý pobyt v krajine pôvodu: mesto Y. F., Š. L. W., T. N., Afganistan, toho času bytom Y. XXX/XX, F., L., zastúpený: ADRA - Adventistická agentúra pre pomoc a rozvoj - Občianske združenie, Cablkova 3, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o správnej žalobe vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-46-26/2016-Ž zo dňa 24.11.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k.7 SaZ/1/2017-37 zo dňa 28.03.2017, takto

rozhodol:

Kasačný súd p o k r a č u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 10Sžak/11/2017.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu č. ČAS: MU-PO-46-26/2016-Ž zo dňa 24.11.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný podľa § 20 ods. 3 z dôvodu podľa § 13c ods. 2 písm. d) a podľa § 52 ods. 2 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o azyle“) rozhodol tak, že žalobcovi nepredlžuje poskytnutie doplnkovej ochrany.

2. Žalovaný rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade pre potreby komplexného a objektívneho posúdenia žiadosti žalobcu o predĺženie doplnkovej ochrany na území SR si dňa 11.03.2016 a následne dňa 11.04.2016 podľa § 19a ods. 9 zákona o azyle vyžiadal vyjadrenie od Slovenskej informačnej služby. Žalovanému dňa 03.05.2016 bolo pod č. p. 65/152-T-109-2/2016-S doručené vyjadrenie Slovenskej informačnej služby, s ktorým sa pracovník migračného úradu posudzujúci žiadosť oboznámil. Dňa 26.05.2016 si migračný úrad vyžiadal doplnujúce vyjadrenie od Slovenskej informačnej služby. Dňa 20.07.2016 bolo pod č. p. 65/152-T-109-3/2016-S doručené príslušné vyjadrenie Slovenskej informačnej služby, s ktorým sa pracovník migračného úradu posudzujúci žiadosť oboznámil. Dňa 19.10.2016 si migračný úrad podľa § 19a ods. 9 zákona o azyle vyžiadal ďalšie doplnujúce vyjadrenie od Slovenskej informačnej služby potrebné pre komplexné posúdenie žiadosti o predĺženie doplnkovej ochrany. Dňa 04.11.2016 bolo pod č. p. 65/152-T-109-4/2016 doručené príslušné

doplnujúce vyjadrenie Slovenskej informačnej služby, s ktorým sa pracovník migračného úradu posudzujúci žiadosť oboznámil. Po posúdení žiadosti žalobcu a s poukazom na to, že ide o bezpečnostný záujem SR, bolo podľa žalovaného potrebné nepredĺžiť poskytnutie doplnkovej ochrany

3. Krajský súd poukázal na to, že zákon o azyle je vo vzťahu k Správneému poriadku *lex specialis*, ktorý sa použije len subsidiárne. V danej veci zákon o azyle v § 52 ustanovuje, že v odôvodnení rozhodnutia o zrušení doplnkovej ochrany sa uvedie iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Krajský súd dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vydané v súlade so zákonom.

4. Proti rozsudku krajského súdu, uvedenému v záhlaví tohto rozhodnutia podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, pri preskúmaní ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) zistil skutočnosti, pre ktoré dospel k záveru o potrebe prerušenia kasačného konania.

5. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správny súdny poriadok) počas konania o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (žalobcu) proti rozsudku krajského súdu zistil skutočnosti, ktoré u neho vyvolávali pochybnosti o ústavnosti, ale aj rozpore ustanovenia § 52 ods. 2 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré boli v prejednávanej veci aplikované správny orgánom s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s Chartou základných práv EÚ a preto dňa 09.08.2017 prerušil konanie o kasačnej sťažnosti a dňa 22.08.2017 podal ústavnému súdu návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR s návrhom na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 52 ods. 2 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 6 ods. 1, s čl. 13 v spojení s čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.

Podľa § 100 ods. 3 druhej vety S.s.p. len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL.ÚS 8/2016-131 dňa 12. decembra 2018 rozhodol, že ustanovenie § 52 ods. 2 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2 <., čl. 47 ods. 3 <., čl. 48 ods. 2 <. v spojení s čl. 1 ods. 1 <., čl. 12 ods. 1 a 2 <. a s čl. 13 ods. 4 <. Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Vo zvyšnej časti návrhom nevyhovetl.

7. Vzhľadom k tomu, že odpadol dôvod, pre ktorý sa konanie prerušilo - konanie o návrhu na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 52 ods. 2 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s Ústavou Slovenskej republiky bolo skončené, kasačný súd rozhodol o pokračovaní v konaní, v súlade s § 100 ods. 3 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný (§ 439 ods. 2 písm. a) S.s.p.